

Ha widžu-li k zemi so nižić,
 Spac kwětku tu poslenju hić,
 Chce myslička k hwězdam so bližić,
 Tam pokoja žórleško pić.

Hdže, myslička, statok swój stajiš,
 Ty njeměrna podróžnica?
 Tam horkach, tam z radosću prajiš:
 Nětk, nětk sym ja spokojena!

(1. 9. 1855.)

16. Poslenja kwětko.

Kak rjenje hišće kćěje
 A wóčko zwjesela,
 Kak lubje so tu směje
 Tych kwětkow pózdnička!

Njeh k swjatokej tež zwoni
 Khód lěta spěšniwje:
 Płuh nowu brózdu honi
 Za nowe žiwjenje.

Preč njewjedrow su złoby
 A trašne hrimanja:
 Tak tež nam do wutroby
 Měr Boži přikhadža!

17. Spadnjene lisčićo.

[Hdže leciš lisčićo,
 Ty žolte, čerwjene?